

Биополитика и статистизация на обществото

**Работна среща на модул „Биополитика и несигурност“,
бакалавърска програма „Социология и науки за човека“**

**17 декември 2014 г., 11.00 ч.
16 аудитория, „Костаки Пеев“**

Модерните биополитики са се основавали върху технологии, способни да превръщат числеността на населението в числа. Но днес тези технологии са променени. Възникнали са нови апарати за регистриране на колективни поведения, например интернет, социалните мрежи, картовите плащания, потребителските бази данни. Статистиката е изобретила методи за анализ, приложими към малки масиви от информация, свободни от класическите изисквания за представителност или за нормално разпределение на данните. Осигуряването е открило начини да социализира не само рисковете, на които са изложени телесни индивиди, но и рисковете, с които се сблъскват или дори които създават безтелесни индивиди от рода на банките или корпорациите, при това не въпреки, а тъкмо благодарение на техния глобален мащаб. Променените технологии на пресмятане на свой ред са видоизменили функционирането на биополитически стратегии от рода на хигиената, която днес изглежда се разгръща не само на соматично, но и на молекулярно или дори на геномно равнище, на медицината, която все повече се отдалечава от класическото деление между нормално и патологично, на криминалистиката, която днес вече преследва и наказва не само действителни, но и потенциални престъпления. Под влияние на биополитическите технологии изглежда видоизменена дори войната, която днес вече не само убива в името на интензифицирането на живота, но и го прави със средства, които в епохата на модерността са изглеждали по-скоро мирни или поне не са могли да бъдат мислени като оръжия, например регулацията на застраховането, на банковото дело, на енергийните пазари, приватизацията на средствата за легитимно упражняване на насилие. В рамките на срещата по модул 'Демография и биополитика' се надяваме да поставим въпроса дали тези видоизменения могат да бъдат мислени като разрыв, дали се намираме отвъд предела на модерната биополитика? Как е възможно математизирането на социалните отношения да се разгърне дотолкова, че да стане възможно дори пресмятането на вероятността от политическа опозиция, но същевременно да не важи ключовата за модерността идеализация, че всичко може да бъде? Как е възможно математиката да прекрачи отвъд границите на математическата рационалност, без същевременно да се превърне в нещо нерационално?